

Aafje Elisabeth (Elsje) Tierie is geboren op 31 augustus 1924 in Djokjakarta, NOI. Ze was de dochter van Jan Frederik Tierie (1895-1930) en Hendrika de Nobel (1899 -1975). Haar vader overleed in 1930 en haar moeder hertrouwde twee jaar later in Amsterdam met Ferdinand Alexander van Baren (1905-1975). Ze had een broer Jan Frederik Tierie (1921 – 1942) en een half zusje.

Haar broer Jan werd in 1936 scout bij de Heeromagroep in Wageningen. In 1937 vertrok het gezin naar Nederlands Indië, waar haar stiefvader als bodemkundige in Buitenzorg ging werken. Els en haar broer Jan zaten daar op de HBS. Haar stiefvader werd hopman bij de neutrale Scoutinggroep in Buitenzorg. Mogelijk dat Elsje lid was van Groep 1 van het Meisjes Gilde van de NIPV, met Guido Bolhius als leidster. Jan was scout bij de Groene groep in Buitenzorg.

Zij werd samen met haar moeder en een half zusje geïnterneerd in Kamp Kareës. Dit kamp bestond uit een woonwijk in het zuidoostelijk stadsdeel van Bandung. In december 1942 werden hier ruim 5000 vrouwen, kinderen en oude mannen geïnterneerd. Ze kwamen onder andere uit Bandung, Tjoemboeuit, Lembang, Garoet, Tasikamalja, Tegal, Cheribon, Soekaboemi en Buitenzorg.

In het kamp werd ook Bep van Oyen geïnterneerd. Ze was voor de oorlog Captain (afgekort als Cap) bij het Pioniers-vendel, de Stormvogels, van Groep 1 van het Meisjes Gilde van de NIPV in Buitenzorg. Ook 14 van haar pioniers kwamen terecht in het kamp. Ze gingen illegaal door met hun activiteiten en het Vendel werd met enkele enthousiaste meiden aangevuld tot 20. Cap van Oyen gaf samen met Crien Bolhuis leiding aan de Stormvogels. Els sloot zich hierbij aan toen ze oud genoeg was en ze werd op 5 juni 1944 geïnstalleerd. Totdat op 8 december 1944 een groot deel van het kamp op transport werd gesteld naar Kamp Tjideng, heeft de groep vanaf 19 maart 1943 in het geheim haar opkomsten gedraaid. Ook voor jongere meisjes en voor jongens werden in het kamp illegaal scoutingactiviteiten georganiseerd. Crien had ook de leiding over de meisjes boven de 12 jaar en Ernie Sieburg gaf leiding aan de meisjes onder de 12, de Zonnestraaltjes.

Het motto van de Stormvogels was *Waarheid, Reinheid en Trouw*. De taken in het kamp varieerden: ze assisteerden zieke moeders en voerden voor de kleintjes operettes uit. Zo verlichtten

ze de dagen en brachten wat plezier in het kamp. Ze hielden kringgesprekken, waarbij ze op zelf geborduurde zitmatten zaten. Naast hun namen, stonden er ook de symbolen van hun twee patrouilles op; de Perkoetoet (een Indische vogel die stond voor geluk) en Vuurvliegen (die stonden voor het licht). Een aantal meiden, onder wie Pop (Riek) van Leerdam en Nel Lokhorst, maakten in kamp Kareës een houten ketting. Bij iedere bijzondere gelegenheid kwam er een schakel bij.

Na Kamp Kareës kwam ze in december 1944 terecht in kamp Tjihapit. Tijdens de Japanse bezetting werd haar broer gevangen genomen. Tijdens een vluchtpoging uit het kamp in Bandung in juni 1942 werd hij gedood. Haar stiefvader kwam terecht in het Kamp 4^e en 9^e Bataljon.

Elsje ging terug naar Nederland en kwam eerst terecht in Bussum en verhuisde later naar Amsterdam.

Indische padvindsters die tijdens de Japansche bezetting in het interneringskamp clandestien een padvindstersgroep vormden, zijn met hun leidster op Schiphol bijeengekomen om Lady B. P. te verwelkomen en haar een eigengemaakte mat met hun totems aan te bieden. Foto A. Windig

Na de oorlog vond een deel van de groep elkaar in Nederland terug. Toen Lady Baden-Powell op bezoek kwam wachtten de Stormvogels haar op Schiphol op.

De kampjaren waren vormend voor het leven, nog tientallen jaren vonden er reünies plaats. Riek (Pop) van Leerdam heeft nog tot vlak voor haar overlijden de reünies van de overgebleven Stormvogels bijgewoond. In *De Schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde* uit 1948 staat een verslag van een kampvuur. De Indische Pionnen voeren hier hun opera *De Drie Muskietiers* op, die ze ook opvoerden in het Jappenkamp in Indië waar ze in het geheim hun pioniers-opkomsten hadden. Het zijn dezelfde pioniers – ze hebben elkaar in Holland teruggevonden. *‘Vast is de band die ons bindt’*

Nu volgt een zoetsappig stukje - naaikransjeswerk, daar behoef je geen pionier voor te zijn.. Maar dan komen de Indische pionnen met hun opera de Drie Muskietiers (die ze ook opvoerden in het Jappenkamp in Indië waar ze in het geheim hun pioniers-opkomsten hadden. Het zijn dezelfde pioniers - ze hebben elkaar in Holland teruggevonden. „Vast is de band die ons bindt”).

Ze spelen grappig en vol animo. Kostelijk is de snurkende waard. Ik moet er om lachen en ik krijg tegelijk een prop in mijn keel als ik bedenk hoe dit spel ontstaan is in de ellende van het Jappenkamp. Als je dit ziet dan denk je: er zit toch wel toekomst in het pionierswerk. De Muskietiers hebben hun aanvallers doorstoken. Hiep hoy!

Els ontmoette Charles Samson Bouret, die ook in kamp Kareës geïnterneerd gezeten had. Ze hebben elkaar daar nooit ontmoet. Els en Charles trouwden en emigreerden in 1959 naar Melbourne in Australië. Ze kregen twee kinderen. Later woonde ze in Ocean Grove, Victoria in Australië. Els overleed in september 1993.

De naam van haar broer staat op de plaquette in scholengemeenschap Pantarijn in Wageningen. Op de plaquette zijn 40 namen van de tijdens de bezetting omgekomen leerlingen, leerkrachten en personeel van de toenmalige Rijks HBS aangebracht.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Kareës \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Bandoeng \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Bandoeng \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Jan Frederik Tierie \(c.1921 - 1942\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Jan Frederik Tierie \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[IV-7 Tierie, Anthonie Hildebrand - Stambomen \(google.com\)](#)

[Huwelijk Ferdinand Alexander van Baren & Hendrika de Nobel op 30 maart 1932 te Amsterdam » Open Archieven](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 31 mei 1938 - Art. 92 | Delpher](#)

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 27 mei 1939 - Art. 117 | Delpher](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 04 jun 1941 - Art. 78 | Delpher](#)

[View file | Nationaal Archief](#)

Zitlap Scoutingmuseum Rotterdam

Foto: Reünie Stormvogels Mei 1967

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche Meisjesgilde, jrg 19, 1948, no 2, 1948 » 1948-02 - Pag. 10 | Delpher](#)

De Padvindster oktober 1946

[NRC Handelsblad » 08 okt 1975 - Art. 125 | Delpher](#)

[Sketch of a row of huts inside Camp Karees | Australian War Memorial](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.